

27 Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt a vámszedő helyen ülni. Így szólt hozzá: Kövess engem!

28 Az otthagytott mindent, felkelt, és követte őt.

29 Lévi nagy vendégséget rendezett neki a házában. Nagy sokaság volt ott, vámszedők és mások, akik velük együtt telepedtek asztalhoz.

30 A farizeusok és a közülük való írástudók pedig zúgolódtak, és ezt mondták tanítványainak: Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?

31 Jézus így válaszolt nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.

32 Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket megtérésre.

- Az Újszövetségben újra és újra azt
- olvassuk, hogy emberek Jézus hívására
- mindent elhagytak azért, hogy kövessék
- Őt. Egy ilyen életfordulatot rendszerint
- megtérésnek szoktak nevezni. Ezt a
- jelenséget a 31. napon majd részletesen
- tárgyaljuk. Ma inkább erre a kérdésre
- fókuszálunk: Mi készíttet valakit erre?
- Bizonyára volt Jézusban valami
- ellenállhatatlan, de úgy vélem, hogy Lévi
- vagy a többi tanítvány döntésében
- egészen más dolgok is szerepet
- játszottak.

A megtérés senkit nem ér készületlenül

Az Újszövetségben 11 helyen fordul elő, hogy Jézus ezzel a paranccsal hív el embereket: „Kövess engem!” Ez a hívás a legkülönbözőbb élethelyzetekben éri őket. De akik eleget tettek ennek a hívásnak, azokról mind elmondható, hogy bizonyos mértékben fel voltak rá készülve.

Hogy Lévi esetében hogyan nézett ki ez a folyamat, arról csak találgatni tudunk, egy azonban bizonyos: ha Lévi elégedett lett volna az életével, nem követte volna Jézust. Amíg az ember „foto szintetizálásra” van beállva, amíg az evésre, alvásra, munkára és pénzköltésre korlátozódik az élet, addig nincs meg az a feszültség, amelyből megtérés tud sarjadni. Lévi azonban „éhes” volt. Ebben nagy szerepet játszott az is, hogy vámos volt és mindenki megvetette emiatt. Talán életében először most érezte, hogy elfogadják és értékelik.

Semmiképpen sem az elégedetlenség és a beteljesületlen élet az egyetlen út, ami megtéréshez vezet. Nézzük csak meg Pál apostolt, akié a Biblia legradikálisabb megtérése. Nála az előkészítés a Szentírás éveken át való tanulmányozása volt. Láthatunk hálából fakadó megtéréseket is: „Isten bőkezűen megadományozott, szeretném viszonzni neki.” Gondolhatjuk, hogy persze, így könnyű, amikor az élet napos oldalán van az ember, ám ez a gondolat a gyakorlatban téves. Isten mind a boldogulást, mind a boldogtalanságot felhasználja arra, hogy elkészítse a megtérést. A megtérés azonban mindig döntés elé állít: készek vagyunk-e Istent állítani életünk középpontjába?

Jézus hisz bennünk

Sok prédikációt hallottam arról, hogy higgyünk Jézusban – és ezt nem akarom kétségbe vonni. Lévi meghívását is szeretik ebben az értelemben magyarázni: Tégy te is úgy, ahogyan Lévi tett. Bármennyire igaz és helyes ez így, ez csak az érem egyik oldala. Ugyanis annak, hogy Lévi követte Jézust nem az a fő oka, hogy ő hitt Jézusban, hanem, hogy Jézust hitt őbenne. Elmagyarázom. Lévi kortársai jól ismerték ezt a mondatot: kövess engem. Ez ugyanis Izráel nyelvhasználatában, állandósult szólás volt, ezzel hívták a rabbik a fiatalokat iskoláikba. Rabbi és tanítvány között nem csupán tudás átadás történt, hanem életközvetítést is jelentett, a rabbi karra buzdították a tanítványokat, hogy mindenben kövessék őket. A potenciális tanítványok általában maguk mentek a rabbihoz, hogy hadd lehessenek a tanítványai. A rabbi alapos vizsga alá vetette őket, mely alapján vagy felvette, vagy elutasította az illetőt. Aki felvételt nyert, annak az körülbelül felért egy lottónyereménnyel. Akkoriban csak két rabbiról tudunk, aki maga indult útnak és hívott meg tanítványokat. Az egyik egy Hillél nevű rabbi volt, aki ezt mondta: „Isten mindenkiből képes tanítványt csinálni.” A másik Jézus volt. Így talán már érthető, miért hagy Lévi hátra csapat-papot, hogy Jézust kövesse.

Érdekes, hogy miféle embereket szed össze Jézus: Műveletlen halászokat, egy kegyvesztett vámszedőt, egy ellenálló zélótát. Mindent egybevetve, ez nem egy meggyőző csapat. Legalábbis a mi szemünkben. És ezek az emberek mégis megváltoztatták a világot, mert Jézus hitt bennük! Az ami az emberek szemében pusztán harmad – vagy negyedrangú, Jézus vezetésével Isten első osztályú elit alakulatává fejlődött.

Az új közösség

Jézus nem azért jött a világba, hogy személyes vallásosságukat erősítse, hanem, hogy közösséget hozzon létre. Jézus egyenként hívta meg a tanítványait, de ezzel egy közösségbe helyezte őket. A keresztyénség - akárcsak a zsidó vallás – egy közösségi vallás. Szükségünk van a többi keresztyénre ahhoz, hogy hinni tudjunk és hitben tudjunk növekedni. Szükségünk van erre a közösségre – és a közösségnek is szüksége van ránk. Ezért mondható, hogy a keresztyén hit személyes dolog, de sosem magánügy. Ez azt jelenti, hogy aki összeköttetésbe kerül Jézussal, az egy új család tagja lesz. Ez bizony az életstílus változásával jár. Jézus korában a keleti embernek ez még nehezebb kérdés volt, hiszen akkoriban a család szent és sérthetetlen volt. Jézus hatályon kívül helyezi ezt – ezek az emberek, akik feszülten hallgatják Jézust, ők legyenek az új családunk. A keresztyének közössége mindazonáltal nem zárt, hanem elvből nyitott rendszer. Szövegünkben ezt a lakoma mutatja be. Itt Lévi új hittestvérei mellett munkatársai közül is meghív néhányat. Jézus semmiképpen sem azt akarja, hogy csak keresztyénekek legyünk együtt. Micsoda lehetőség lenne gyülekezetünk számára, ha a keresztyének megnyílnának a *MÉG* nem keresztyének felé. Jézus körül mindenesetre olyan emberek csoportosulnak, akik a kételytől, az óvatos hiten át, egészen a radikális odaadásig, a hit minden spektrumát lefedték. És közben Jézus nem tapogatta állandóan az emberek „lelki pulzusát”. Számára elegendő volt, hogy kitették magukat személyének és szavainak. A többi pedig adódik majd idővel a vele és a többiekkel való közösségben.

"A megtérés soha nem a véletlen műve; inkább úgy történik, mint annak a gátnak az átszakadása, amely időn túl duzzasztotta a vágyakozás vizét."

Eugen Drewermann

22. Vizsgáld meg a lelkiismeretedet! Vizsgáld meg magad, kérj Istentől erőt, hogy hajlandó légy föladni olyan szokásodat, ami nem egyeztethető össze a Tízparancsolattal (lásd: 2Móz 20,1-17)!

[A könyv megvásárolható:

<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-korul>]